பத்ரி

உரையாடல்!

தை வருடப் பிறப்பு!

ஜனவரி,2010

இதழ் 4

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

பத்ரி

உரையாடல்!

தை வருஷப் பிறப்பு!

ஜனவரி, 2010

இதழ் 4

பொருளடக்கம்

1. நிதாகன் அனுபவம்--153
2. பிரம்மச்சாரி மற்றும் இல்லறத்தானின் மனோநிலை-------------171
3. தனது மன முயற்சி--199

எல்லாம் நீ!

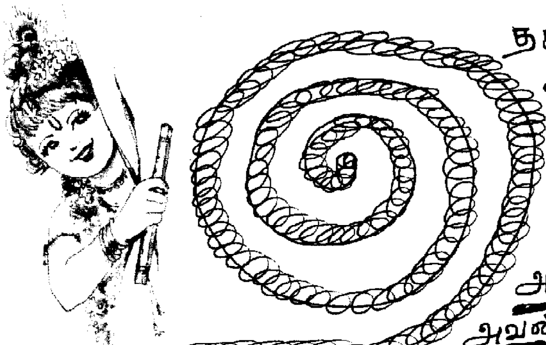

தகர்த்து எறிந்து (53)
விட்டால் அவ்
உள்ளம் பள்ளமாகி
வும். இவனே ஸத்
ஷிஷ்யன் ஆவான். இவ்
ஸத்குருவான் **தாய்**
அன்பான் கருணை பிரவாகம்
அவன் தேடாமலேயே
அதுவே தேடி ஓடி வந்து அதைத் நிரம்பிவிடும்.
அவனே ஸத்ஷிஷ்யன்! அவரே ஸத்குரு ஆவார்.

வைத்தியம்:- ஓ எம் அன்பான மஹாத்மாஜீ!
வெகு அற்புதம்! வெகு வெகு
கேள்விகள் ஸத்ஸங்க காலங்களில்
ஆனந்தம். உங்கள்
இங்குள்ள ஸ்ரீமஹாத்மாக்கள்! விடையளிப்பது
உங்களால் ஏன் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை?

ஸ்ரீமஹாத்மா:- அவர்கள் விளக்கம்! வேத
வேதாந்த! பாட விளக்கமாக இருக்கிறது.
அவை சுவை கிட்டவில்லை. காரணம்? அது
வாய் ஞானம் ஆகும். ஆவல் தாங்கள் வாக்கு
அனுபவ ஞானம் ஆகும். ஆகவே அந்த அனுபவ
ஞானத்திற்கு, மனம் ஏங்குகிறது பாபா!

வைத்தியம்:- உங்கள் அன்பரின் உருக்கமும்,
ஏக்கமும், எம்மை வெகுவாக, ஈர்க்கிறது?
மஹாத்மா! ஒருஅரிய கேள்வியை கேட்கிறோம்.
உங்கள் பதில் எப்படி வருகிறது எனப் பார்ப்போம்?
அன்பான மஹாத்மா! ஸத்குரு ஷிஷ்யன் இருவரும்
மழ அனுபவம் பெறும் நிலையில், எப்படி
இருக்க வேண்டும்? அனுபவம் பெற்ற நிலையில் எப்படி
இருக்க வேண்டும்?

ஸத்குருவும் (154)

ஸத்சிஷ்யனும்

முழுநிறைவு!

அனுபவம் பெற்றுவிட்டால்

குருசிஷ்ய **பேதம்**

நாசமாகும். குருவான் நாமா சொல்லும் பேரானந்
பரப்பிரம்மானந்த சகஜநிலை சுகம்.
நம் மாறி!

ஸ்ரீமஹாத்மா :- (பலமாகவே சிரித்துவிட்டார்)
கேள்வி கேட்பவனிடமே, கேள்வியா? பலேபலே!
இது வெகு ஜோர்தான். எம் அறிவுக்கு எட்டிய
நிலையிலும் அதை அனுபவம் பெற்ற நிலையிலும் வரும் வாக்கு

(A) ஸத்சிஷ்யன் :- **ஓர் பள்ளம்!** ஆகும்.

(B) ஸத்குரு :- **ஓர் அமுதப்ரவாகம்!**

அதன் ஆகும். எம் எளிமையான பாபாவே. காரணம்?

நம் உள்ளத்தை, பள்ளம் ஆக்காதவன்

ஸத்சிஷ்யன்! ஆகான். அதேபோல்,

ஏக்கம்! உருக்கம்! கண்ணீர் பெருக்குத்தால்!

பள்ளமான உள்ளத்தை **தேடிடு!**

நம் அமிர்த பிரவாகத்தால், நிரம்புபவர் எவரோ,

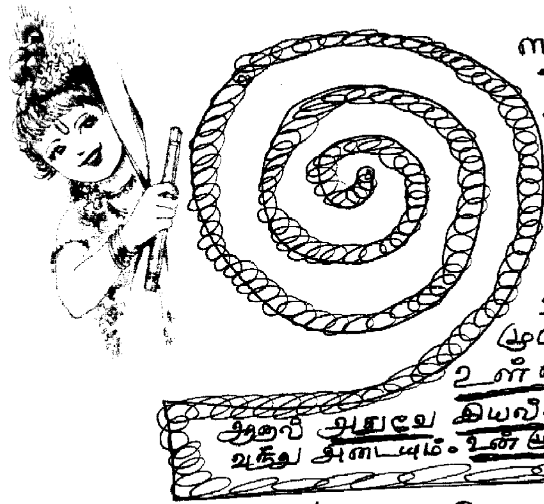

ஸத்குருவின் கருணை 155
நிதாகம்
என்பது பரு!
கருணை ஆகும். அதை
ஓடி
கண்டு! கேட்டு! தேடி
அடைய முடியாது.
முன் சொன்ன நிலையில்
உள்ளம் பள்ளம்
இயல்பாகவே தேடி ஓடி நாடி
ஆறாய் அதுவே
வந்து அடையும். உன் முயற்சி இல்லை. அவன் கருணை
உண்டு.

அவரே ஸத்குரு! ஆவார் என உணர்கிறேன்
பாபா. தவறாக தோன்றின், மன்னிக்கவும்
என்றார் அம்மஹாத்மா! உடனே அப்பைத்தியம்!
சரேல் என, அவர் திருவடியில், ஸாஷ்டாங்கமாக
விழுந்த நிலையில், அத்திருவடி இரண்டையும்!
பற்றி வருடிய நிலையில், நா தழுதழுத்த நிலையில்
ஸத்தியம் பகன்றீர்கள் மஹாத்மா! ஸத்தியமே!! என
தலைவணங்கி, தாங்கள் வாசகத்தை ஏற்கிறேன்.
இந்த ஸ்வய அனுபவம்! பெற்ற தாங்களுக்கே,
இந்த ஏழைப்பைத்தியம்! என்ன பதில் கூற முடியும்
மஹாத்மா?
ஸ்ரீ மஹாத்மா :- அப்பைத்தியம் எழுந்தவுடன்,
அவரும் அப்பைத்தியத்திற்கு, ஸாஷ்டாங்க
நமஸ்காரம் செய்து, கண்ணீர் மல்கி நின்ற நிலையில்
பேச முடியாமல், சிரமப்பட்டு பேசினார்
ஓம் எளிமைக்கும் எளிமையானவரே! இனிமைக்
கும் இனிமையானவரே! ஆனந்த சொரூபமானவரே!

பரிபூர்ணமாகிய (156) ஸச்சிஷ்யனின் உள்ளத்தில் ஸத்குருவின் கருணை பிரவாகம் நிரம்பி விட்டால் மறு க்ஷணம் ஸச்சிஷ்யனின் பேத த்ருஷ்டி நாசமாகிறது அபேத நிலை மேலோங்கி பூரண நிறைவு பெற்று விடுகிற அந்த உணர்வும்.

உம் பணிவு, இங்கு அனைவர்க்கும், இருந்தால் போதும்; அனைவரும், ஜீவன் முக்தர்களே! என பிரமாணமாகச் சொல்லுவேனம். என்ன இருந்தாலும், உம் வார்த்தை கேட்கவே, இங்கு அனைவரும் கூடியிருக்கிறோம். தயை செய்து அவ்வைந்து கேள்விகளுக்கும், பதில் தாருங்கள் பாபா?

கேள்வி :- ஸ்வய ஞானானுபவம் பெற்றவன்
(1) அவன் தம் ஸ்ரீ ஸத்குருவை எப்படி காண்கிறான்? அல்லது எப்படி உணர்கிறான்?

வைத்தியம் :- ஓம் அன்பான ஸத்கர்மா ஜீ! (கருணை)
வேதம்! சாஸ்திரம்! ஒழுக்கம்! இவற்றின் நிலையில், அதாவது லௌகிக ஆசைகளை ஒழித்த நிலையில், அதாவது ஸ்ரீ பகவான் மீதுள்ள, ஆசையை உளக்குவித்து ;
அதாவது ஸ்ரீ பகவான் பக்தன்! என்ற இரண்டுபட்ட! நிலையில்
ஸாமானிய குரு உணர்த்துவம் போது,

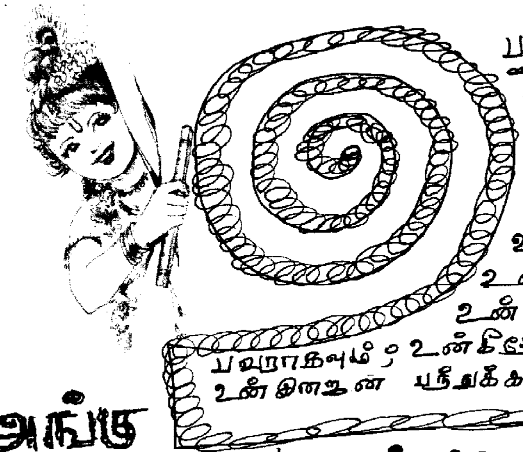

பரமே ஸத்குருவாக

வரும் நிலையில் 157

அதன் பாவனை எப்படி இருக்கும் என்றால்?

உன் ஊர்க்காரராகவும்; உன்னுடன் படித்தவராகவும். உன்னுடன் வேலைபார்ப்பவராகவும்; உன் அடுத்த வீட்டில் குடியிருப்பவராகவும்; உன்னோடு பணிபுரியப்பட்டவராகவும்; உன்னுடன் பந்துக்களில் ஒருவராகவும்;

அங்கு

காட்டும் குரு! காணும் பகவான்! கண்ட பக்தன்!

என்ற மூன்று! நிலையில், ஆட்படுவதால்;

அந்த சிஷ்யன்! காட்டும் குருவை! முதலில் வணங்க வேண்டும் காணும் ஸ்ரீபகவானை! இரண்டாவது " " . "சிஷ்யனை"

இது பக்தி மார்க்கத்தில் கூறும் சிஷ்யன்! குரு! ஸ்ரீபகவான்!

என்ற தெய்வீக நிலையாகும்.

இதன் அந்த நிலையாக;

வேதாந்தத்தில், முடிந்த நிலையில், நான்கு மஹாவாக்கியங்களையும்! முறையோடு உணர்த்தி ஜீவன் முக்தியாகிய, சுத்த அத்வைதத்தை! உணர்த்தும் ஸத்குரு! என்பவர் ஸ்ரீபகவானிலும் அந்நியமானவராகும். முன்பு பக்தி நிலையில் கூறும் மாணவன் சிஷ்யன் ஆவான். இந்த அத்வைத நிலையில், பயிற்சி பெற்ற மாணவன் ஸத்சிஷ்யன் ஆவான்.

ஏன் இந்த பேதம் என்றால்?

த்வைதமய குருவொர்க்கத்திலிருந்து, தெய்வீகத்திற்கு வழிகாட்டி, ஸ்ரீபகவத் காட்சியும்! ஸ்ரீபகவான்

இப்படி பல நிலைகளில்
நாமரூப (158)
மயக்கத்தைக் காட்டி
அவரும் நம் சாதனைபல
பல செய்து கொண்டிருந்த
நமக்கு வந்திருக்கிறார்
என்ற ஓர் **பொய்** வேஷம்
போட்டால் தான் உன் கற்பனை நம்பும்.
இல்லையானால் உண்மை நம்ப மறுக்கும்.

இருப்பிடமாகிய, பத முக்தியையும் அருள்பவராகும்.

பிந்தைய சத்குரு! ஸ்ரீபகவானை இருந்தும் **பத**
முக்தியிலிருந்தும் விடுவித்து ஜீவன் முக்தியை!
அருள்பவராகும்.

ஆகவே ஓர் ஸ த் சி ஷ் ய ன்! தம்

ஸ த் கு ரு வை!

(1) சாமான்ய காட்சி (நாமரூப) நிலையில் காணலாகாது

(2) அவருடைய நடை! உடை! பாவனையை! எண்ணலாகாது

(3) காலாதீத பரமே! நம்மை கடைத்தேற்றும் நிலையில் ஓர் பதுமையாக! நம் போன்று வந்திருக்கிறார் என உணர வேண்டும்.

(4) அறியாமையின் நோயாகிய! பிறவிப் பிணியை! ஒழித்திடும் மருந்தவராக உணர வேண்டும்.

(5) மனக் கண்கள் கொண்டு காணக் கூடாது. அறிவுக் கண்ணால் உணர்ந்து அந்த ஒன்றே என தமக்குள் வைத்து **பூட்டி!** வைக்க வேண்டும்.

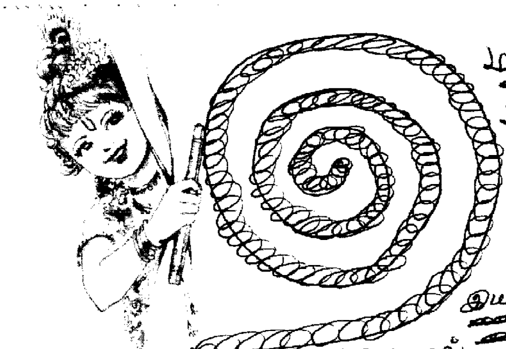

மனமே! அறிவாக! (159)

மாறும் போது

அதுவே இருப்பு நிலையில்

ஆத்மா! ஆகவும்

இயக்க நிலையில் ஸ்ரீபகவானாகவும்

ஆகி விடுவதால் அங்கு பேதம்! அற்ற

(A) ஸாமான்ய சிஷ்யன் தன் ஸ்ரீ குருவை!

ஸ்ரீபகவானாக காண்பான். ஆனால் ஓர்

(B) ஸத் சிஷ்யன் தன் ஸ்ரீ ஸத்குருவை!

ஸ்ரீபிரம்மா! (ஸத்யம்) ஸ்ரீநாராயணன்!! (அறிவு) ஸ்ரீசிவபெருமான்!!! (தர்மம்)

ஆக காண்பான்! ஸத்குருவாக உணர்வான்!

அந்த அனுபவ நிலையில்!

பரமாகி! நானும் அதுவாகி!

கலந்து...... கரைந்து...... மயமானான்!!!

இதுவே ஸ்வய ஞானானுபவ

ஒளிமயமான! நிலையாகும் என்று,

ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

விஷிஸ்டாத்வைதம்
வந்து விடுவதால் (160)
வணங்குவதோ?
கைமாறோ?
சொல்வதும்! கேட்பதும்!
இல்லாத நிலை பெற்று விடுகிறது
காரணம்:- நாம ரூப சம்பந்த ஜீவ தோஷ
வேதம் இல்லாமல் போகிறது என உணரவும்

(2)

கேள்வி:- ஸ்ரீ ஸத்குருவை வணங்க கூடிய விதி என்பதன் உள் அர்த்தம் என்ன?

பதில்:- இக்கேள்விக்கு சித்தர்களின் அனுபவ பாடல் ஒன்றை காணவும்?

பாடல் 129

ஸத்குருவாய் அருளியிரும் நீயும் இல்லை
ஸத்சீடன் ஆகியுள்ள யானும் இல்லை.

மேற்றும்:- அவித்தை! மாயை! ஜக ஜீவ தோற்றம்! ஈஸ்வராதிகள்! என கூறி எதையும் இல்லை என்கிறது இவை அனைத்தையும் இல்லை இல்லை! இல்லை இல்லை!
என சொல்வதால் நாமரூப! தோற்றமே எனபட்டதை உணரவும்.
ஆனால் மண்ணைக் (பரமாக) இருக்கிறார்கள்
பாண்டமாக நாமரூபமாக (இருக்கிறார்கள் என்பதை இருக்கிறது என உணரவும்)
இல்லவே இல்லை இது சத்தியம்.

நாமரூபம் ஸ்திரப் (161)
படமுடியாது
என்றால், அங்கு மனம்
அறிவான தன்மையால்
தாவநாமரூபம் நாசமாகும்
அதுவே தோஷமும் உள்ளது.
ஆனால் ஸ்ரீ பகவானின் சூட்சும
நாமரூப தொடர்பு நாளுகள் இருக்க முடியும்.
பின் அறிவே பெறுவானால் அதுவும் நாசமாகும்.

நாமரூபம்! தோன்றும் போது **மனம்**! உண்டு.

மனம் உண்டானால், நமஸ்காரமும்! கைமாறும்!

உபதேசமும்! (சொல்வதும் & கேட்பதும்) உண்டு.

மனம் இல்லாமல், **அறிவு**! ஸ்திரமானால்,

அங்கு நாமரூபம் ஸ்திரம் படமுடியாது. அவ்

வறிவும் காலக்கிரமத்தில் **பேரறிவாக**!

மாறிவிடும் என உணரவும்.

ஆகவே நாமரூபம், இல்லாத தன்மையில்

நமஸ்காரமோ! கைமாறோ! உபதேசமோ!

செய்பவரும்! பெறுபவரும்!!

இல்லை என்பதே சத்தியம்.

(3) அந்த நிதாகன், த ம் மை (தாவத்தை)

எப்படி காண்கிறான்? எப்படி உணர்கிறான்??

இதன் உள் அர்த்தம்:- குருதாவம் மறைந்தபின்
சிஷ்யன் தாவம் மறைகிறதா? சிஷ்யன் தாவம்
மறைந்த பின் குருதாவம் மறைகிறதா? எனபொருள்
படும்.

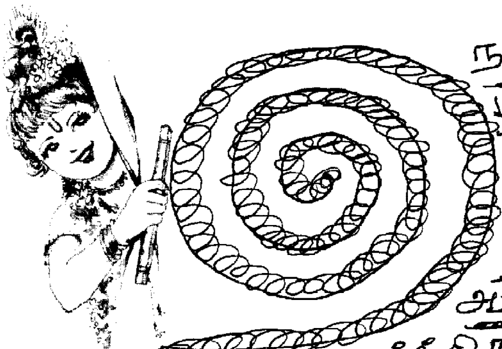

(162)

நான்! எனது! என்ற மமதைய ஜீவ பாவனையால் அவஸ்யம் உணர்ச்சி உண்டு. எல்லாம் நீயே! உனது அறிவின்பாவனையால் உடல் உணர்ச்சி நாசமாகி ஜீவபாவனை இல்லாத ஸ்ரூபசுவபாவனையில் உணர்வுமேலோங்கும். அதுவே மறந்த நிலையாகும்.

பதில்:- குறிப்பு:- மறைந்தபின் என்றால்? மறந்தபின்! மரித்தபின்! இறந்தபின்! என பொருள் கொள்ள வேண்டும். இது நிஷ்டையின் நிதானத்துக்கு கொடுக்கும் வாக்கியமாகும். (குருவுக்கு அல்ல)

(A) மறந்தபின்:- நாம ரூப குண தோஷம்! மறந்தபின் என பொருள்படும்.

(B) மரித்தபின்:- எல்லாம்! ஒருவனுடைய, இயக்கமே என, உணர்ந்த நிலையில் தாம் உணர்ச்சியற்ற கட்டையானால், மரித்துப் போனவன், என பொருள்படும்!

(C) இறந்தபின்:- கண் இருந்தும் குருடாய்! காது இருந்தும் செவிடாய்! வாய் இருந்தும் ஊமையான நிலையில் செத்தாரைப் போல், நடப்பான்! / நடக்கான் என பொருள்படும். சகஜ ஞானி!

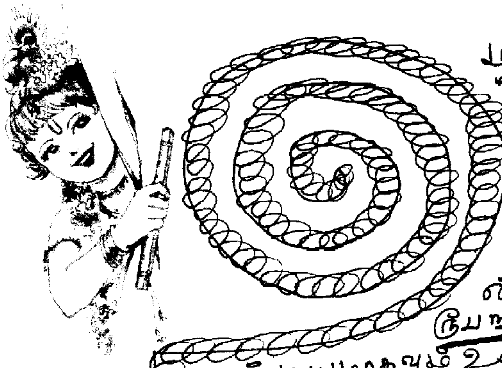

மனம் இறந்த நிலை
யில் உணர்ச்சி (163)
அற்ற மறத்துப்
போன இயல்பான நிலை
சித்தியாகும் போது
ஸ்ரீ ஸத்குருவின் பிரம்மா
ன்மபாவனையானது நாம
ரூபங்களின் மதுமையாகவும்
மண்மயமாகவும் உணரும் நிலை பெறும் போது
அது இறந்த நிலை ஆகிறது என உணர்க.

மூன் கூறிய,
இம் மூன்றையும் வைத்து, நிதாகனை வின!

முதலில், ஸத்குரு தாவத்தை மறந்து! பின் மறத்து!
பின் இறந்த நிலை பெறுகிறானா?
அல்லது நாம் நம் தாவத்தை மறந்து! பின் மறத்து!
பின் இறந்த நிலை பெறுகிறோ? எனபொருள்
படும்.

பதில் :- ஸ்ரீ ஸத்குருவை/பர அம்சமாக, நாம்
உணர்ந்து விட்ட தன்மையால், ஸத்குருவின்
தாவம்! இக்கணக்கில் அமராது என அறியவும்.
நிதாகனின் தாவத்தான், இக்கணக்கை பெறுகிறது.

நிதாகன் ஸ்வய அனுபவம் :- ஜீவ! ஒழுக்கம்!
என்ற கருவி, கரண, ஒழுக்கத்தினால், தம்
தாவமானது திட்டமிட்ட (முடிந்த) கர்மாவை,
நிறைவேற்றுகிறது என, மெய்யாகவே உணர்ந்த
தன்மையினால், கர்மாவில் சிரத்தை!
படிப்படியாக நாம் அடைகிறது.

நாம ரூபத்தையும் அதன் இயக்கத்தையும்; மனம் மறக்காமல் அறிவு பிறக்காது. எல்லாம் மண்ணை உணரும் பேரறிவு பிறக்காமல் இருந்ததில் சாத்தியமாகாது. கிரமமாக சித்தியானவர்கள் இம்மூன்றும் ஜீவன் சக்தி உண்டென அறியவும். (164)

முதலில் அதனால் கர்மாவின், காரியங்களை **மறந்து**! விடுகிறான் என, பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.

இரண்டாவது, ஸ்ரீ சத்குரு கிருபையுடன் அருளும், **நான்கு**! மஹா வாக்கியங்களும் **ஸ்வய**! அனுபவத்திலிருந்து வருகிறது என உணர்க. அதனால் கர்மகாரியங்கள், இயல்பாக நடந்தாலும், காரிய சித்தை இல்லாத தன்மையால், அவன் **மனம்**! மேல் நோக்கிச் சென்று **அறிவு**! ஆகிவிட்டது. அதனால் தாவரம் முதல் சராசர வஸ்துக்களையும், **மறந்து**! விட்டது என உணர்க.

மூன்றாவது, பிராரப்தம் முடிந்து விடுகிறது. அந்நிலையில், இவன் தாவரம் சிவபக்குவ ஆன்மாக்களுக்காக, சேவை & தரிசனம், ஆகிய இரு நிலைகளுக்காக, சஞ்சாரம் செய்ய வருகிறது.

கைமாறு (165)

என்றால்?

கொடுப்பவர் ஒருவர்

அதை வாங்குபவர் ,,

கொடுக்கும் பொருள்

என மூன்று வேண்டும்.

இதன் ரகஸ்யம் என்னவென்றால்

நாமரூபம்! என்ற நிலையில்

அந்நிலையில், நம் நிதாகனின் த்வைத சஞ்சாரம்
பிரேதம் போல், சஞ்சாரம் செய்விக்கப்படுகிறது.

அதை இறந்த! நிலையென்று உணர்க.

அந்நிலையில் அவன் த்வைதத்தை ஓர் பதுமையாக
இயக்க நிலையில் காண்கிறான்.
அந்நிலையில் அவன் த்வைதத்தை, இயக்கமற்ற,
மண்ணாகிய மரமே! மரமாகிய மண்ணே! என்றும்
பரப்பிரம்ம மாணிக்க மயமாகவே, உணர்கிறான்.

(4) கேள்வி:- கைமாறு செய்ய முடியவில்லை,
என்பதின் பொருள் என்ன?

பதில்:- இக்கேள்விக்கு, நிதாகனுடைய அனுபவ
பாடல் வாசகங்களில் சில வரிவடிவில் தருகிறோம்.
கருத்தால் உணர்க:- பாடல் 119:- ஒருபொருளும்
பிரம்மமல்லவால் அயலாயிக் காணேம்.
உள்ளதெல்லாம் பரப்பிரம்ம வடிவாய்
கண்டோம்.

ஆ...... க...... வே?

166

ஒருவர் கொடுக்க வேண்டும் அதை ஒருவர் வாங்க வேண்டும். அதன் பொருளும் " ; இந்த நாம ரூபம் என்பது ஜக ஜீவ உறவு சுற்றம் இவைகள் சம்பந்தம் கொண்ட நிலையில் இல்லை. ஜகத்தில் உண்டு. ஈசு

பாடல் 123:- தேகம் நாம் எனமயங்கிய தேகாத்மபுத்தி! கெட்டு அழிந்தது. அதனை அறிவே நாம் என்ற பிரம்மாத்ம பாவனை ஸ்திரமானது. அதுவும் சிலகாலங்களில், மறைந்து அதுவே நாம்! நாமே அது! என்ற **அகண்டாத்ம** பாவனை ஸ்திரமானது. அதுநாம்! நாம் அது! என்றதும், அதுவும் இரண்டாகிறது. அதுவும் சிலகாலங்களில், இயல்பாக மறைந்து, **நாம் நாமாகவே**! இருக்கிறோம்; என்ற பரப்பிரம்மானந்த மயமாகவே இருக்கிறோம்.

இந்நிலை எப்படி சித்தித்தது என்றால்?

பாடல் 125:- மனதுடனே எமதுடல், உமக்கு அளித்தோம். மற்றதின் நிமிஷத்தில் நீர்செய்தாய். மறைப்புற்ற ஆன்மாவை! உமக்கு அளித்தோம். அதனையும், **நின் ஆன்மா**! என ஆக்கிவிட்டாய்.

காரணம்? அது சூட்சுமம் ஆகும் (167)

ஆகவே கொடுக்கல் வாங்கல் இல்லை. அடுத்து இருப்பது பரமார்த்திகம் ஆகும் அங்கு எல்லாம்

ஒன்றே!

ஆகவே நாமரூப பொருளும் அதை கொடுப்பவரும் „ வாங்குபவரும் இல்லை

இதன் பொருள் :- (1) நாமரூப சம்பந்தம் கொண்ட மனதை (அநித்ய தோற்றங்களையும்) ஸ்வாமியே! என விட்ட மறு கணம், அநித்யம் சாம்பல் ஆனது.

சாம்பல் என்றால்?

(தூசி! அணு! ஆன்மா! பரமான்மா! பரம் பிரம்மம் என ஆனது.)

(2) ஆன்மாவாகிய எம்மை! பரமான்மாவாகிய!

(திவ்யமாகிய யாம்! சமுத்திரமாகிய உம்மிடம்)

உ ம் மி ட ம் !!!!!!

ஒப்படைக்கோம் என சொல்ல முடியாது. சொல்லக் கூடாது. மலமற்ற எம்மையே கருணையோடு, வலிய வந்து இயல்பாகவே

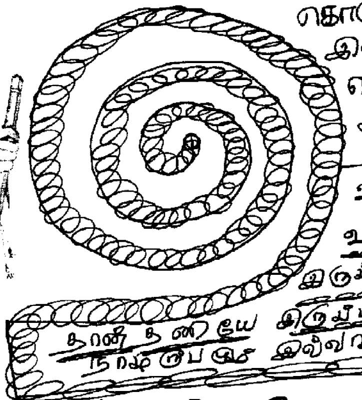

கொடுக்கும் யாரும் இல்லை வாங்கும் பொருளும் இல்லை. அப்படியே நீ வாங்குபவனாக இருந்தாலும் அதை வாங்கியதை நீ எங்கு வைப்பாய்? உனக்கு தனையே இருப்பிடம் எது? எமக்கும் இருப்பிடம் எது? எந்த தான் தனையே இருப்பிடம் எது? நாமரூபமே இல்லாத தன்மையால் இருப்பது ஒன்றே.

(168)

எந்து கொண்டாய். ஆகவே இப்போது இல்லை.

காணும் எந்த நாம ரூபமும்! அதீத நிலையில், அளவுக்கு உட்பட்ட திவலை (நீர்த்துளி) குவிர ஜவம் (ஜீவன்)! கூடா ஜவம் (ஈசன்)! என்ற எதுவும் இல்லாத அகண்ட பரம் பிரம்மானந்த சமுத்திரமே!

ஒன்றே! ஒன்றாய்! உள்ளது.

ஆகவே பாடல்:- 126:- இனியெதன் கைமாறு செய்வோம் ஐயனே! (யாம் இல்லாத் தன்மையால்) எல்லாம் இருமையில்லா நின்னது நின்றொருமையே.

நமக்கு அன்னியம் எதுவும் இல்லாததினால்

நீயே! யாமாய்! யாமே நீயாய்!

நாவாகிய பரமனை
தோற்றத்தி (169)
நிதாக நம்
நிழலாகிய **மாயா** வை
ஒப்புக்கொண்டது.
ஒன்றாணது! என்ற
இருப்பு ஸ்தானத்தில் பிரமும் அவ்விதமே இருக்கிறது
என்ற தோற்றத்தில் மாயாவும்! இணைகிறது.
ஐக்கியமாய் ஆழியின் கண் பிரம்மானந்த அனுபவித்து
அஹம் பிரம்மம்! நானுபவத்தில்
(யாமே) (பிரம்மம்)
இரண்டற கலந்துவிட்டோம் ஐயனே!
ஆகவே?

(A) கைமாறு செய்யும் யாரும் இல்லை.
(B) ,, ,, யொருவரும் ,, .
(C) ,, நானும் நீயும் ,, .

என முடிக்கிறேன் எம் நிதாகன்.

கேள்வி:- (5) நீயும் இல்லை! யாரும் இல்லை என்றால் நாமரூபத்தை குறிக்கிறதா? உள்ளே உள்ள சைதன்யத்தை குறிக்கிறதா? சைதன்யம் என்றால் அதற்கு விளக்கம் தேவை?

பதில்:- சுருக்கமாக சொல்வது என்றால்? நீயும் & நானும்! **நாமரூபமாக** இல்லை என்பதே பிரத்தியக்ஷ உண்மையாகும். ஆனால் மண்ணாகிய பரமாகவும்! பரமாகிய மண்ணாகவும்! இருக்கிறோம் என்பதே! சத்தியமாகும்.

மன் நாம ரூப ஜக ஜீவ
தேகத்திற்கு (170)
மாயாவின் மகன்
ஆணவத்தையும்
இணைத்துக் கொண்டு
அந்த நாமரூபத்தால்
ஆசை ஜோடிகளையும்
கொண்டு காரசாரமாக
உண்டாக்கிக் கொண்டு மனம் படைத்தோர் சொல்வர்
விளையாடுகிறது என்று எல்லாம்
உண்மையை உணர்ந்தவர் ஆனந்தமாக இருப்பர்.

சைதன்யத்தை! சொல்வது என்றால்?
பரசொரூபமே! பரமாத்மாவாகவும்!
பரமாத்மாவே! ஆத்மாவாகவும்!
ஆத்மாவே! ஜீவாத்மாவாகவும்!
,, ! அந்த ஜீவ கோடிகளாகவும்!
,, ! அண்டாண்ட பிண்ட பிரம்மாண்டங்களாகவும் (அசைவன & அசையாதன)
ஆகிய **ஜட** சொரூபங்களாகவும் **தம்**!
மாயாவால்! தோற்றம் எடுத்துக் கொண்டு
மனதால் நாமரூபத்தை! உண்டுபண்ணிக் கொண்டு

விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறது! என சொல்லிவிடத்து மட்டுமே
மனதால் உண்டு என்பதும் அருவாய் இல்லை என்பதும்
சொல்லி, இதை நிறைவு செய்கிறேன்.

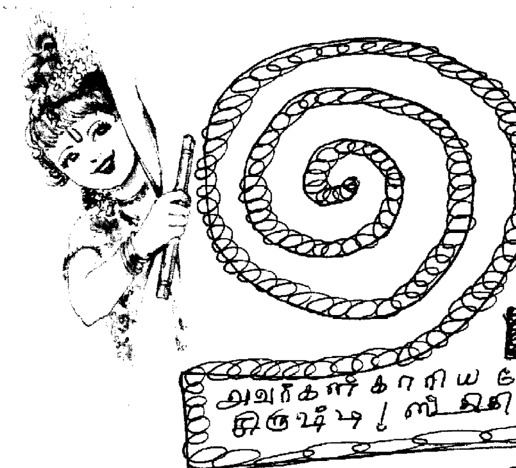

மாயாவின் (17)

காரியமானது திரிகர்த்தாக்களின் வசம் உடையதாகும். திரிகர்த்தாக்களோ பர அம்சமானவர்கள் இயக்கநியதியில் அவர்கள் காரியமோ! திரோதனம்! சிருஷ்டி! ஸ்திதி! ஸம்ஹாரம்! அனுக்ரஹம்!

ஓர் யோகி, தம் குகைக்கு அந்த வைத்தியனை, அழைத்துச் சென்றார். அவருடன் மூன்று பிரம்மச்சாரிகள், அவருக்கு சேவை செய்து கொண்டும், பயிற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டும், இருந்தனர் போலும்? சுமார் ஐந்து வருடங்களாக, அவ் வைத்தியம் எதுவும்மடங்கள், அவரிடமும் சேரும் போல் தெரிகிறது. அதை வைத்து அந்நால்வரும், ஒருவர்படிக்க அவர்களின் ஸ்ரீ குருதேவர், விளக்கம் கொடுக்க, அனுபவநிலைக்கு, கொண்டுவர, கடும்பிரயத்தனம் பட்டனர் போலும்? இப்போது அவர்கள், ஸ்வய அனுபவம் எப்படி இருக்கிறது என்றால்?

(A) யோகப்பயிற்சி! மனதை கட்டுப்படுத்தவும்!

(B) ஆத்ம ஞான விசாரணை! மனதை, அழிப்பதற்கும், பாடம் நடத்து கொண்டு வருகிறது போலும்? அவர்கள் யோகம், எப்படி இருக்கிறது என்றால்? வாயுவை கும்பகம் பண்ணி,

என்ற ஐந்தொழில் (172)
சம்பந்தமாகவும்
அவை ஐந்தும்,
எங்கோடு முறையும்
இவ்வாக அமைகி!
ஸாந்தி! ஆனந்தம்!
நிறைந்ததாகவும்.
அவைகள் ஜீவ ரக்ஷிப்பு
நிலையில் பயன்படுவதாகவும் ஆகிறது?

வாயுவை கட்டி சகஸ்ராரத்தில் நிறுத்தி,
விடுவதால் மனம்! அடங்கி! விடுகிறது.
அதற்கு மேல், அம்மனை தத்துவ ஞான!
விசாரணை செய்து:
அதை செயலிழக்க, பயற்சி. பண்ணுகிறார்கள்.
குறிப்பு:- தத்துவ ஞானம் என்றால்:-

தத்பத! ஈஸ்வரம்!
த்வம்பத! ஜீவன்!! சுருக்கமாக,
இணைத்து, அவ்விரண்டையும்! அஸிபத!
பரம்பொருளுடன், இரண்டற கலப்பதே,
தத்துவஞானம் ஆகும் என, ஸ்ரீ மஹான்கள்!
சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம்.

யோக பல (173) ஸித்தி களோ

வாயு & மனோ பலம்

இணைந்தகாலம், என அறிய வேண்டும். வாயும் மனமும் இணைவதால் எதையும் வீரிய சக்தி மேலோங்கி அடக்கி ஆளும் ஆற்றல் உடையதாகிறது.

மற்றும் யோக சாதனை பண்ணும் யோகிகள்

ஆத்மஞான விசாரனை செய்யாமல் யோகத்தை மட்டும், தனித்த நிலையால் **கும்**

பயிற்சி பண்ணும் போது, சகஸ்ராரத்தின் மேலே, **12** அங்குலம், செலுத்தி சிவகாலம் நிறுத்தி, பின் சகஸ்ராரத்தின் வழியே, உள்ளே கொண்டு வந்து அப்படி அடக்கும் மனதிற்கு, **ஓர் வேகத்தை** கொடுக்கும் போது, சரீரஇயக்கம், பிராணசக்தியையும், மிஞ்சிய நிலையால், செயல் பட ஆரம்பித்து விடுகிறது. இங்கு **மனமும் வாயுவும்**, இணைந்து செயல்படும் போது, ஓர் **அசுர** சக்தி, உண்டாகி விடுகிறது. அச்சக்தியினால், சரீர இயக்க கர்த்தாக்களான, **96** தேவர்களும், போராடி ஜயிக்கிறார்கள்.

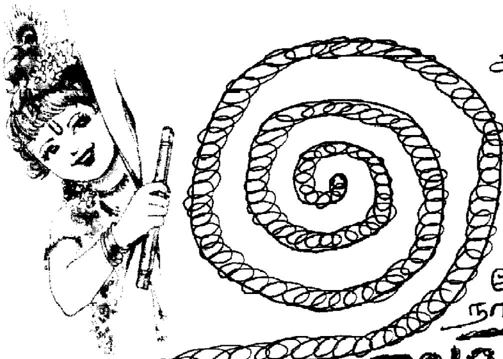

அதை கற்றுக் கொண்டோம் 174

அமைதியாக இருக்கவும் செயலாற்றவும் முடியாது. ஒருவரை ஒருவர் மிஞ்ச வேண்டுமென்ற வேகத்தில் நான் பெரியவனா? நீ பெரியவனா? என்ற போட்டி பொறாமை! கூடிய யோகத்தாரும்.

இதனால் திரிகர்த்தாக்களையும் மிஞ்சிய சக்தியை பெற்று விடுகிறார்கள். திரிகர்த்தாக்களும் மாயா வினால் செயல்படுகிறார்கள் யோகிகள் வாயு & மனம் இணைந்த யோக பலத்தால், செயல்படுகிறார்கள். இங்கு மனம் அழியாமல், வீரிய சக்தியாக செயல்படுவதால், நான் என்னால் என்ற அகங்கார அதிகார, ஆதிக்க வெறி! கம்பீரமாக இருக்கும். அபிமானம் கொண்டு இவ்விஷயங்களை, அந்த ஸ்ரீமன் நாராயணன் வாக்கிலிருந்து, எழுத நேர்ந்தது. அவர் மேலும் சொன்னதாவது :- ஓம் எம் அன்பும் அறிவும் நிறைந்த பாபா! தாங்கள் உடல் கிருபடித்த பின்னர்தான், ஜீவன் முக்தி என்றால் என்ன என்பதை உணர்ந்தோம்.

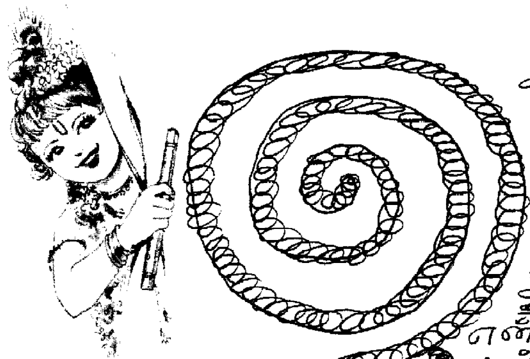

ஆகவே ஸித்தியன் (175)
பலம் பெற்றோர்
அமைதி! சாந்தி!
ஆனந்தமுடன் இருக்க
முடியாது! இருக்க இயலாது
அமைதி & சாந்தி
என்றும் அது ஒரு
தன்மையாக தருகப்படுகிறது.

இயலாது

இருக்கின்ற அனேகர், விபரம் புரியாமல்,
ஜீவன்! என்பது எது என அறியாமலேயே,
ஜீவன் முக்தி அடைய வேண்டும் என்றும்,
பிராண முக்தி அடைய வேண்டும் என்றும்,
ஆத்மாவே முக்தி அடைய வேண்டும் என்றும்,
சரீரம் முக்தி அடைய வேண்டும் என்றும், மற்றப
வாறாக பேசப்படுகிறது. மறுக்கான் இங்குள்ள
நாங்கள் மடக்கிப்பிடித்த
அனைவரும் **மனம்!** மறைந்தாகுதலே! முக்தி என்றும்,
மனத்திரை அழிந்து நாசமாகுதலே! முக்தி என்றும்,
முடிந்த முடிவாக **மனமே!** முக்தி அடைய
வேண்டும் என்றும் ஸாக்ஷார்வமான, அனுபவ
வாசகம் உறுப்புடையதாக இருக்கிறது பாபா.
இப்போது இங்கு எம்சாரியும், எம்பாரம்மச்
சாரிகள் சாரியும், இரண்டொருகேள்வி?
தோற்றுகிறது பாபா? அவை என்ன வென்றால்?

வைத்தியம்:- ஸ்ரீ மஹாத்மா!
அப்படியானால் 176
இம் மூவரும்!
தாங்கள் கானக
வ ரை யி ல்:
உலகநிலை! மனோநலமாய்!
இருந்தனர் போலும்? தாங்கள் கண்டது முதல்

ஸ்ரீமஹாத்மா:- லௌகீகமான இல்லறத்தில்,
இருந்து கொண்டு; தெய்வீக எண்ணம்
ஓர்மையுடன் இருந்தால் அது **சாதனை!** என்றும்;
மாறாக ஆன்மீக சாதனையில், இருந்து கொண்டு.
இல்லற இன்பத்தை மனதளவில் **அனு** அன வேனும்
சுவைத்தாலும், அது **வேதனை!** என்றும்;
பேசப்படுகிறது. ஸ்ரீ மஹான்களால்!
இதில் எம் கேள்வி என்னவென்றால்? இங்கு
எம்மிடம் உள்ள, பிரம்மச்சாரிகள்! மூவரும்
மதுரா! ஆக்ரா! டெல்லி! ஆகிய ஊரில் பிறந்து
வளர்ந்து, படித்து பட்டம் பெற்று, பணம் தேடி
ஆனால் திருமணம் ஆகாமல் உலக நிலையில்
இன்பமாக வாழ ஆரம்பித்தனர்.
சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன், ஒவ்வொருவராக
ஸ்ரீ பத்ரி யாத்திரை வந்தவர்கள்! குடும்பத்தையும்
வேலையையும்! பணத்தையும்! விட்டு நீங்கியவர்களாய்

இ அதாவது தாங்கள் தரிசித்த மறுவினாடி! (177) உலகநினைவில் (மனம்) கெட்டழிந்து போகின்றனர் என சொல்லுங்கள் மஹாத்மா? என்றதும், அங்கிருந்த அனைவரும் பலமாக சிரித்தனர்.

அவர்கள்! ஸ்ரீமஹாத்மா! அனுமதியுடன், எம்மிடம் சேர்ந்து தங்கி விட்டனர். சில வருடங்களாக, அவர்கள் ஊருக்கு, போய் வருவார்கள். இப்போது நான்கு ஆண்டுகளாக, போக்கு வரவு இல்லை. அவர்கள் குடும்பத்தினர்! இவர்களை தேடவும் இல்லை. இது வரவும் இல்லை. இவர்கள் திட வைராக்கியம் தானே மஹாத்மா?

வைராக்கியம் :- உண்மைதான் மஹாத்மா! ஆனால் இவர்கள் பூர்வபுண்ணியமும்! அப்பூர்வபுண்ணியத்தால், ஸ்ரீபகவானின் இருமையும்! ஸ்ரீபகவானின் கிருபையால், குடும்பத்தார் விவேகியதும்! இவர்கள் விவேகியதும்! ஆக இம் மூன்றும், இணைந்ததே இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட வைராக்கியம் ஆகும் மஹாத்மா!

ஸ்ரீமஹாத்மாஜீ எம் அருமையும்! எளிமையும்! ஒருவரான மஹாபாபாஜீ! இவர்கள் வைராக்கியத்தில், இத்தனை ரகஸியம்! அடங்கி இருக்கிறதா? இதை எப்படி தாங்கள் உணர்ந்தீர்?

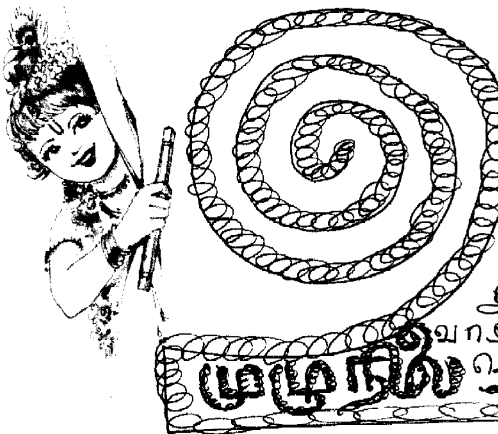

இதில் ஓர் ரகஸ்யம் என்னவென்றால்? 178 ஸ்ரீமாதா பிதாவின்! அனுமதியுடன், ஒருவன் துறவறத்தை செய்வானாயின்: அவன் அவஸ்யம் பெறுவான் இவை ஸத்தியம்.

வைத்தியம்:- ஓம் தாய்மையான மஹாத்மா! உணர இங்கு என்ன இருக்கிறது? யாம் ஓர் பதுமைதானே? அவன் உணர்த்திறேன்.

அவன்தை பதுமை! உரைத்தது அவ்வாறுதான். ஸ்ரீமஹாத்மா? இந்த எளிமையும், இந்த அடக்கமும், அதன் ஆனந்தமும்? நாங்களுக்கு எப்படி வாய்த்தது பாமா? ஸ்ரீபகவானின்

வைத்தியம்:- அவன் கை பதுமையாக்கி! கொண்டவர்களுக்கு, எதுதான் சாத்தியமாகாது? எல்லாம் சாத்தியமே!

அவனுக்கு, ஆனந்தம் ஒன்றைத்தவிர, சந்தேக தவக்க பய துக்கம்! கவலையும் இமாது மஹாத்மா! அது சரி உங்கள் கேள்வி என்ன? அதைச் சொல்லுங்கள்? யாம் நான்கு மணிக்கு! அங்கு இருக்கவேண்டும். பிரம்மச்சாரிகள்! அம்மாவை! காணவே என சேருவார்கள்?

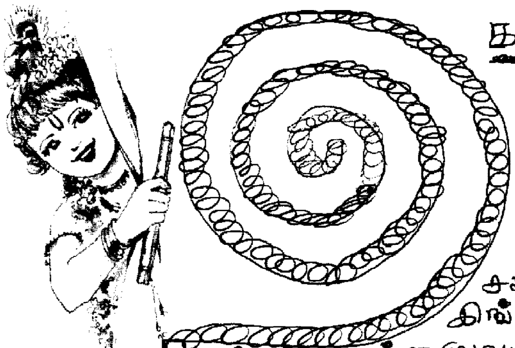

தாரணம் 179

அவன் உடலும்

ஸ்ரீமாதா பிதா உடலும்!

புண்ணிய பாபம்!

சம்பந்தம் கொண்டதே.
இங்கு ஒருவர் வினையை, ஒருவர்
ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது
ஆனால் இணைந்து வரும் வினையை, இருவரும் அனுபவிக்கலாம்.

ஸ்ரீமனோரத்மா :- ஏனம் அறியாமை மாயமாவே!
தாங்கள்தான்! இங்கும் அங்கும் இருக்க
முடியுமே. ஏன் இந்த அவசரம்?

வைத்தியம் :- இங்கும் அங்கும் எங்கும்
இருக்க, யாம்! ஸ்ரீ பகவானா? அவன்மாயா விறல்
அக்காரியம் பண்ண முடியும். இந்த வைத்,
வைத்தியம்! இயக்க நிலையில் அவன் கைப்பதுமை!
இருப்பு நிலையில், உங்கள் அனைவரின் பாதுகாவலனே
மனோரத்மா?

ஸ்ரீமனோரத்மா :- உங்களைப் பற்றி இங்குள்ள
அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் அங்குள்ளவர்
எவரும் அறியார். உம் எளிமையும்! பணிவும்!
அறிவு! அடக்கமும்! இருந்தால் போதும்
வேறு சாதனை தேவையில்லை. சரிசரி இப்படியே,
யாம் பேசிக் கொண்டிருந்தால், நீர் ஓடிவிடுவீர்.
எம் கேள்வியை, கேட்டு விடுகிறேன் பாபா!

ஆகவே ஸ்ரீமாதா & பிதாவின் அனுமதியுடன், துறவறம் ஏற்கும் ஒருவனுக்கு அவன் ஸ்ரீமாதா & பிதாவின் ஆசியால் அவன் வாழ்வு பரிபாகப்பட்டு விருத்தியால், அவன் சாதனை வெகு வெகு எளிதாக முடியும் என, ஸ்ரீமஹான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம். (180)

ஸ்ரீமஹாத்மா:- (1) இல்லறத்தில் இருக்கப்பட்டவனுக்கு, தெய்வீக எண்ணம் எப்படி வரும்? வந்தால் அது எப்படி இருக்க வேண்டும்? அதன் **பயன்!** என்ன?

(2) சாதனை புரியும் ஒருவனுக்கு! (குறிப்பாக நம் பிரம்மச்சாரிகளுக்கு) வைராக்ய எண்ணம் எப்படி வரும்? வந்தால் அந்த எண்ணத்தை அழிக்க என்ன செய்ய வேண்டும்? அதன் **பயன்** என்ன?

ஓம் அருமையிலும் அருமை பொறுமையான பாபா! இந்த வினாக்களுக்கு, பாமரர் எமக்கும் தெளிந்த நிலை, விளக்கம் கொடுங்கோம். பலபல மஹாத்மாக்களும்! பலபல விளக்கம் கொடுத்தனர். ஆனால் எங்கள் அறிவுக்கும் **உன்** மனது **அறிவு** ஏற்க மறுக்கிறது.

பிரம்மச்சாரி மற்றும் இல்லறத்தானின் மனோநிலை

துறவறம் ஆனும் ஒருவனுக்கு
அவன் பூர்வ புண்ணியமும்,
ஸ்ரீ பகவானின் கிருபையும், (18)
ஸ்ரீமஹாத்மாக்களின்
அனுமதியும்
இணைந்தால், அவன் சாதனை
வெகு வெகு எளிதாய் முடியும். சோதனையும், வேதனையும், வினைசம்பந்தம் இருந்தாலும், குறைந்து குறைந்து மறையும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா:- நாங்கள் இங்கு, வருவதாக
சிலமாதங்களுக்கு முன்பே, கேள்வியுற்றோம்.
அனைவரும் ஆனந்தம் அடைந்தோம்.

சாஸ்திர பாட (மனம்) விளக்கத்திறன்,
அனுபவ **அறிவின்!**
வித்யாசம் நிறைய உண்டு.
முந்தையது, ஜீவன் முக்தியை, பற்றி பேசுவதாகும்.
பிந்தையது, ஜீவன் முக்தியாகவே, இருப்பதாகும்.
இங்குள்ள, ஸ்ரீமஹாத்மாக்களின், போதனையாவது?
வேத வேதாந்த, சாஸ்திரம், தர்க்க சாஸ்திரம்,
குதர்க்க சாஸ்திரம், மேலும் எது எதுவெல்லாம்
உண்டோ, அத்தனையும், **படி!!!!!!!!!!**
நீ படித்ததைப் போதிப்பதே **உன்**
கடமையாகும். இதுவே யாம் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகம், பெற வேண்டும் என்பதாகும்.

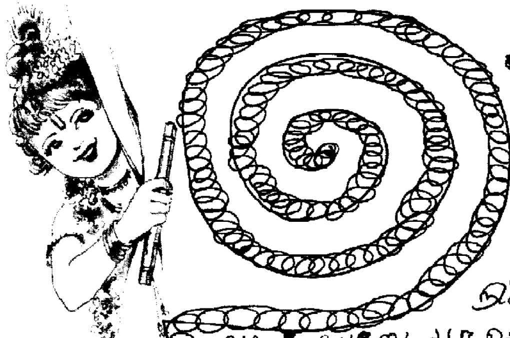

அவன் என்ற (182)

ஸ்ரீபகவானின்

இயக்க நிலை **மாயா**

ஆகும். ஸ்ரீமாத தாஸி என்று

நிலையில், ஆத்மாவாகவும்

அதன் அம்ஸ ஸ்வரூபமாகவும் இருப்பதால்,

அதை இருப்பு நிலையென பேசப்படுகிறது.

(1)

கேள்வி:- (A) இவ்வுலகத்தில் இருக்கப்பட்டவனுக்கு, தெய்வீக எண்ணம் எப்படி வரும்?

(B) அப்படி வந்தால், அது எப்படி இருக்க வேண்டும்?

(C) அதன் பயன் என்ன?

பதில்:- (A) பூர்வ புண்ணியத்தினாலும், ஸ்ரீமாதா பிதாவின், ஸத்தான போதனையினாலும், அவனுடைய, பழக்க & வழக்கத்தினாலும், இவை மூன்றின் (பேச்சு & செய்கை) இணக்க ஸ்ரீபகவான் கருணையினாலும், தெய்வீக எண்ணம், அவஸ்யம் வர வழிவுண்டு.

(B) அப்படி ஒருவனுக்கு, வரும் போது, அவன் வியாபாரம், விளம்பரம், ஆடம்பரங்களை, குறைத்து, சூக்ஷ்ம சக்தியினால், வரும், போட்டி & பொறாமைகளை, நாசம் செய்து,

சர்வார்ப்பணநிலையில்

அடங்கி (அடக்கமாய்) செயல்பட வேண்டும்.

இங்குள்ள அனைவரும், (183)
அறிவோம்.
அங்குள்ளவர் ஒருவரும்
அறியார், என்றால்?
மனம்
அங்கு அனைத்தும்
நிறையுடையாயினால்.
இங்குள்ளோர் பெரும்பாலும், மனத்திலையை
அழித்தோராக இருக்கின்றனர் என உணர்க.

(உ) அதனால், அவசியம், ஓர் ஸத்குரு / கிடைப்பார்.
அவர் திருமையினால், ஜீவன் முக்தி / பெறுவதே
பயன் / ஆகும்.

(உ) (A) கேள்வி:— சாதனை புரியும் ஒருவனுக்கு,
(குறிப்பாக எம் பிரம்மச் சாரிகளுக்கு)
லௌகீக எண்ணம் எப்படி வரும்? (A) வந்தால்
அந்த எண்ணத்தை, அழிக்க என்ன செய்யவேண்டும்?
(உ) அதன் பயன் / என்ன?
வைத்தியம்:-
பதில்:- (A) (பிரம்மச்சாரிகளைப் பார்த்து)
உங்களை அழித்தழிப்பது எண்ணமா? அல்லது
வாக்கா? அல்லது செய்கையா குழந்தைகளே?
பிரம்மச்சாரிகளில் ஒருவன்:- ஓ ஸ்வாமிஜி!
எண்ணம் தானே வாக்கு? வாக்கு தானே செய்கை?
இம்மூன்றும், ஒன்றுடன் ஒன்று / தொடர்புடையது தானே?

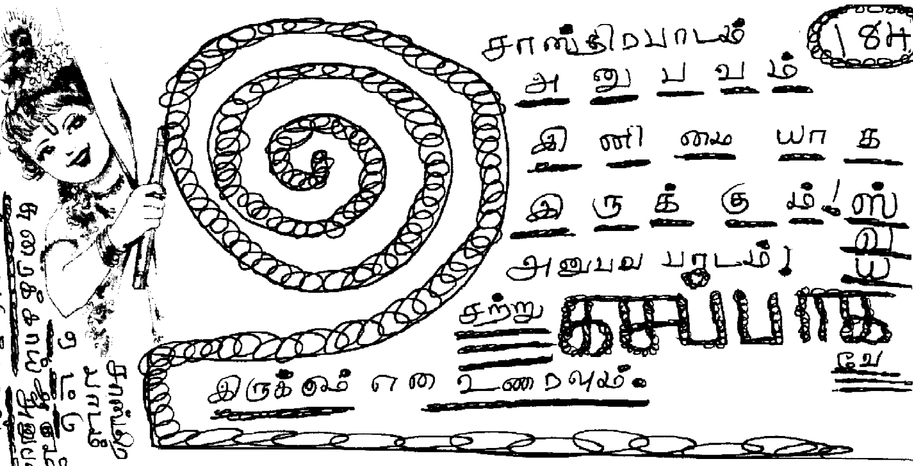

இதை எப்படி பிரிக்கமுடியும் சுவாமிஜீ?

வைராக்கியம்:- பக்தியமே புகன்றும் தொடர்ந்தே.
இம்மூன்றும், ஒன்றுடன் ஒன்று, தொடர்புடையதே.
ஆனால்? சாதனையாளன்! நிலை வேறு! சம்ஸாரியின்! நிலை வேறு என, உணர வேண்டும்.

பிரம்மச்சாரி:- இவ்விருவருமே, மனம்! படைத்தவர்கள்தானே? அப்படியானால், எண்ணம், சொல், செயல், எவ்வாறு மாறுபடும் மகராஜ்?

வைராக்கியம்:- இவ்விருவருமே மனம் படைத்தவர்களாக இருந்த போதும்?
சாதனையாளன்! இறை & குரு! உணர்வோடிருப்பான்.
ஸம்ஸாரி:- காம் காஞ்சனம்! ஆசையோடிருப்பான்.

ப்ரம்மசாரி:- ஓ என் குழந்தைகளே! மிகுந்த கவனமாக, கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். வேறுதெளிவு வேண்மொழியும், தைரியமாக கேட்கலாம்.
நம் பாபா! நமக்காகவே வந்திருக்கிறார்.

கலி தோஷம் அதி 185 உக்ரமாக இருப்பதால்! பிரம்மச்சாரிகள்! மட்டும் கூடுமானவரை

பெண்களிடம்!

நெருங்கிய தொடர்பு இல்லாமலும்.

மற்றும் ஓர் பிரம்மச்சாரி:- ஹே ஸ்வாமிஜி! எண்ணம் வரும் போதே, அவ் எண்ணத்தை, தாக்காத அளவாமலும்; அவ் எண்ணத்தை, செயல் படுத்தாமலும் இருக்க வழியுண்டா?

வைத்தியம்:- அவசியம் வழி உண்டு. யத் பாவம் தத் பவதி! என்ற நியதிப்படி, உன் தாவத்தை, உன் **இஷ்டகுரு!** வை பதுமையாக, **மெய்யான** பாவத்தோடு! செய்து விட்டாயானால், இந்த பிரம்மமே தோன்றும். அம்மெய் பாவனையானால், ஆகாமிய வினை தொடராது.

" " உன் இருப்போ! உன் பொருளோ! உன் செயலோ! (ஜீவ கர்த்தத்துவம்) இருக்க முடியாது. இருக்கவே இயலாது.

பிரம்மச்சாரி:- கேட்பதற்கு, நன்றாகத்தான் இருக்கிறது ஸ்வாமிஜி. பயிற்சி மிகமிக கடுமையானதே.

அவர்கள் பேசிய (186)
சேடம வாபங்களில்!
பங்கு கொள்ளாமலும்
அதாவது குடும்ப காரியங்களில்
விசாரியாமலும். அவர்கள்
வலிய வந்த சொன்னாலும்,
அதை அலட்சியத்துடன் ஒத்தாமல்! ஒதுங்கி,
ஒதுங்கி, ஒதுங்கி, மருமகளுடைய பெரிய சாதனையாகும்.

பைத்தியம்:- பாஷாணமான! பாஷாணத்தினை/
பட்டம் & பதவி!
படிப்பும்/ அதைப்பெறும் **பணமும்**!
பெறுவதற்கு, எத்தனை கடின உழைப்பு உழைக்கிறோம்?
பாஸ்/ போன்று ஆவதற்கு, ஏன் உழைக்கக் கூடாது?

பிரம்மச்சாரி:- உண்மைதான் ஸ்வாமிஜி! இனி தாங்கள் இரண்டாவது, கேள்விக்கு விடையளிப்பீர்கள். மிக ஆவலாக இருக்கிறோம்.

பைத்தியம் (A) கேள்வி:- சாதனை புரியும் ஒருவனுக்கு, (பிரம்மச்சாரிகளுக்கு) வெளிக்கு எண்ணம்/ எப்படி வரும்?

பதில்:- தவனம் தேவை! பிரம்மச்சாரிகளாகிய உங்களுக்கு, உங்கள் குரு கிருபையால், ஓர் கட்டுப்பாடு அவஸ்யம் உண்டு. ஆனால் வரும் அன்பர்கள்! அப்படி இருக்க இயலாது. இருக்க முடியாது. காரணம் அவரவர் வினை & மனம் & விதி! ஆகும்.

இ

ஆஸ்ரம வாசிகள் (187)
ஓர் கட்டுக்குள்
இன்றை ஒரு உணர்வில்
அடங்கி இருந்தால்தான்,
அவர்கள் பிரம்மச்சாரிகள்
ஆவர். குடும்பிகளுடன் பேசுதல்
செய்கை! இவைகளில் பந்தப்பட்டார்களானால்
அவர்கள் பிரம்மச்சாரி அல்ல! ஓர் ஸம்ஸாரியே

வைத்தியம்:- வரும் அன்பர்களிடம் **பேசும்**!
இல்லாமல், அவர்களுக்கு சேவை செய்தே,
உன்மணியாவும். இதைகவனிக்கவும்.

ஆனால் அவர்களின், வினை/மனம்/சம்பந்த,
க்ஷேமலாபங்கள்!
உங்களுடைய தவ்வ. உங்களுக்கு தேவையும் அல்ல.
அவைகளில் உங்கள் **கவனம்**! செல்வதால்
படிக்க & வழக்க / தோஷங்களில்மாட்டிக் கொள்கிறீர்கள்.

பிரம்மச்சாரி:- அன்பான ஸ்வாமிஜி! அவர்களுடன், பழகாமலும், சேவை செய்யாமலும், எப்படி ஒதுங்கி இருக்க முடியும்?

வைத்தியம்:- அப்படி உங்களை சொல்ல வில்லையே.
ஆன்மீக விஷயமாக, இருந்தால் பழகலாம்.
அவர்கள் இன்ப துன்ப, விஷயங்கள் தேவையில்லையே.
அவைகளை கேட்காமல் நீங்கள் ஒதுங்கலே போதும்.

குடும்பம்! தொழில்! (188)
உறவு! சுற்றம்!
பணம்! பகட்டு!
இவை யாவும் பொய்
என உணர்ந்து,
பிரம்மத்தை ஆராய்ந்து
பிரம்மச் சாரியனாய்!
சாதனை செய்து வரும் உனக்கு,
நம் குடிபுகும் வரும் குரும்பனென்ற அன்பர்களிடம்!
க்ஷேம லாப நஷ்ட க்ஷேமம் உனக்கெதற்கு???

நல்லமை அறிந்து
அவர்களும் காலக் கிரமத்தில், இயல்பாகவே ஒதுங்கிக் கொள்வார்கள். மேலும், இது **கலி**யுகமாக இருப்பதால், **பெண் & பணம்!** இவைகளில், ஜாக்கிரதையாக இருங்கள். இதனால் மனம் வலு இழக்கும்! வினை மேலும் சேராது ஒழியும்! விதி உள்ளதைமட்டும் நடத்தும். **எக்ஸ்ட்ரா பிட்டிங்!** (தேவை இல்லா ஒட்டுதல்) இல்லாது ஒழிந்து விடும்.

(B) வரும் எண்ணங்களை அழிப்பது ஒரே ஒரு அஸ்திரம்! பிரம்மாஸ்திரமே! அதுவே, **சமர்ப்பணமே** ஆகும்.

(C) அதனால் மெய்மையன்! ஜீவன் முக்தி ஆவாய். எனமட்டும் உணருங்கள்.

பிரம்மச்சாரியான (189)

உனக்கு!

இறை & குரு! உணர்வு

ஸ்திரமாக!

இருக்கும் பட்சத்தில்,

இயக்க ஸ்ரீபகவானுடைய,

மாயாவானது, உன் வினைமட்டுமே! கழிய

என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதை மட்டுமே செய்யும்.

மேலும் உங்களுக்கு (பிரம்மச்சாரிகளுக்கு)

ஓர் தெளிவுபடுத்துகிறோம். இதில்

சந்தேக கலக்க பயம் வேண்டாம்.

இது ஸ்ரீ ஆதி மூலன்களின், அனுபவ வாக்கியம்.

குழந்தைகளே!

சாதனா! செய்யும் பிரம்மச்சாரிகள்! கவனத்திற்கு!

(1) இறை & குரு! உணர்வில் எல்லாம் நீயே! என

பரிபூரண சரணாகதி இருக்க வேண்டும்.

(2) சொல்லோ! செயலோ! கூடுமான வரை,

அடங்கி இருக்க வேண்டும். (அடக்குதல் கூடாது)

(3) மேலே கூறிய இரண்டிலும், நீ **சிரத்தை!**

உள்ளவனாக இருந்தால், உன் பிராரப்தம் **மட்டும்**

எண்ணத்தால் விளைந்து, சொல்வாக் பக்குவம் அடைந்து.

உ

(190)

சாமான்யர்களுக்கு! அப்படியல்ல. அவர்கள் வினை/விதியின் இவைகளை, அனுசரித்தும் மேலும் பொறுமை ஆழ்வாக அமைந்திருப்பதால், பொறு மோறுத்தை! அதிகம் காட்டும். ஓர் பிரம்மசாரியிடம்! அவ்வாறு காட்ட முடியாது. அவன்,

செயலால் முடிவுறுகிறது. என ஸத்தியமாக உறுதி செய்வயாக. சந்தேகம் வேண்டாம்.

(4) ஸத்தியத்தை நோக்கி, செல்வம் பட்டவனுக்கு,

உலகம்! நடை செய்யாது நடை செய்ய லாகாது இது உறுதி

(5) அவனுக்கு இவ்வுலகம் உபகாரம்! செய்ய வேண்டும். செய்தே ஆகவேண்டும்!

(6) இல்லையானால் பரம்! ஸத்தியம்! என்பது பொய்யாகி விடும்.

(7) இறை & குரு! உணர்வுடன் இருக்கும் பிரம்மசாரிக்கு! வந்த வினைமுடியும்! சொந்த வினை தொடராது.

அடுத்த பக்கவாட்டில் பார்க்கவும்.

பிரம்மச்சாரி மற்றும் இல்லறத்தானின் மனோநிலை

மாயா! கவனித்துக் கொள்ளும்.
ஸ்ரீ பகவானின்
தொடராமல்

(191) ஸ்ரீ பகவானையோ!
ஸ்ரீ ஸத்குருவையோ!
முழுமையாக நம்பி
சாதனை செய்து வருபவன்
ஆவான். ஸத்திய தர்ம
வாழ்கையால், செல்வவழக்கு
தடை நீக்கம் செய்யும்.
தடை செய்யாது. ஆகவே உன் பேச்சு
செய்கைகளில், நீயே உன்னை சந்தேகிக்காதே.
(அன்பர்களே)

(8) வெளாக்கிகள் என்ற, ஸம்ஸாரிகள்!
நாம் குடும்பி என்றே! ஓர் பாப ஜீவன் என்றே!
எண்ணம் வராமல் இருப்பதே, **சாதனை!** ஆகும்.
எண்ணம் வந்து ஆழ்த்திடில் சோதனையும்! வேதனையும்!
வந்தே தீரும்.

(9) இவர்கள் நன்மை தீமையின் போக்கு வரவை! **குறைக்கவும்!**
பழக்க & வழக்கங்களில்! கவனமாக இருக்கவும்.
(பேச்சு) (செய்கை)

(10) **எல்லாம் நீயே!** என்ற சர்வார்ப் பணம்!
திடமாக இருந்தால். ஸ்ரீ பகவானின் மாயா! **விதியை** கவனித்துக் கொள்ளும்.
மாயாவின் **மனம்! வினையை!** ,,
உனக்கு வேலையே இல்லை. ஸ்ரீ பகவானின் குழந்தையே நீ என
ஆ.............. **வா**.............. **ய்!**

ஆண்டவன் கண் (192)
கருக்கு, இருண்டு
எல்லாம் பேயே!
உன் குரு நம்பிக்கை!
உன் பிராயத்தை மட்டும்
நடத்தும். எக்ஸ்ராபிட்டில்
சே ர வா டா து.
இது உன் குருவும்! உன் ஸ்ரீ பகவானும்! இவைந்து
ஒன்றுக் கொண்ட ஸ்ரீமாகவத பணி ஆகும் என உணர்.

பிரம்மச்சாரிகள்! இருவரும் இணைந்து:-

எங்கள் குரு! கிருபையால், உணர்த்தப்பட்ட,
எங்கள் ↑ (பகவானாகிய) கண்ணா! உம் ஸ்ரீபாதத்தில்,
அனந்த கோடி! நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.
எளிமையும்! இனிமையும்! ஸ்வய அனுபவமும்!
நிறைந்த, உமது அழகுவாக்கு, எங்கள் அனைவரையும்,
மயமாக்கி! விட்டது. இது ஸத்தியம்.
பழக்க தோஷம்! ↑ (பற்றிய) ஓர் சிறிய கதை.

ஓர் ஆரம்ப சாதனையாளனும்! ஓர் ஸாமானிய(னும்)
நண்பர்களாக இருந்தனர். ஓர்நாள் இவ்விருவரும்!
ஓர் இடத்தில் சந்தித்தனர். முன்! பழக்க வழக்க
தோஷம்! இச்சாதனையாளனிடம், அடி ஆழ உள்ளத்தில்
இருந்தது போலும்? அதன் காரணமாக இந்த ஸாமான்ய(ன்)
தம் நண்பனை (ஆரம்ப சாதனையாளனை) பார்த்து,

பிரம்மச்சாரி மற்றும் இல்லறத்தானின் மனோநிலை

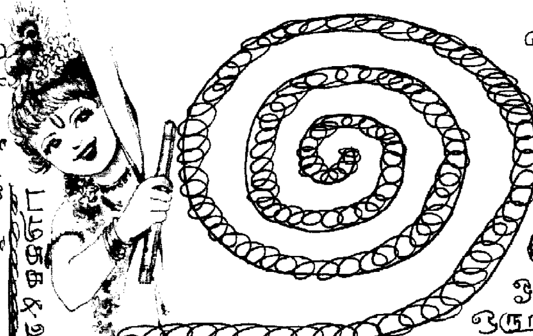

ஓர் உண்மை:-

உன் கர்மமனம் (193)

நல்லமனம்

அதுவரை, சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

நல்லமனம்:- உனக்கென ஓர் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு

ஒருநாள் தானே? ஒருமுறை தானே

ஒருநிமிடம் தானே? கொஞ்ச நேரம் தானே? எவரும்

நம்மை யார் பார்க்கப் போகிறார்கள்? இது ஒன்று தானே?

பழக்க வழக்கத்தில் சர்வஜாக்ரதையாக இருக்கவும்.

நண்பா! நாம் இருவரும், நாம் வழக்கமாக செல்லும், அந்த இடத்திற்கு (விலைமாதுக்களின் விடுதியாகும்) செல்வோம். என அழைத்தான். சாதகனின் செல்ல மறுத்தான். பல பல காரணங்களை சொல்லி, அத்தவறை இனிசெய்யமாட்டோம் என்றான். சாமானியன் விடவில்லை. பலபல காரணங்களை சொல்லி. ஒருநாள்தானே? ஒருதரம் தானே?

(உன் குருஸ்வாமி இதை எல்லாம் பார்க்கவா போகிறார். பயப்படாதே)

என அழைத்துச் சென்று விட்டான்.

பழக்க (பேச்சு) & வழக்க (செய்கை)! தோஷத்திற்கு, அடிமையான தன்மையாலும், பலகாலம் உயர்ந்த தோழமை பழகி விட்ட தன்மையாலும், **மறுக்க** இயலவில்லை. சரியென சம்மதித்து இருவரும் அந்த இடம் நோக்கி சென்றனர்.

வழியில் (இரவு சுமார் மணி ஒன்பது இருக்கும்) ஓர் பஜனைக் கூடம் இருந்தது போலும்?

அவள் :- பாலசுப்ரமணியம்.
இமுதல் :- சாதனையாளன்

என தவறு செய்ய (94)
தூண்டுவது
உன் கர்மமே
ஆமாம் உன்னுள்
உன்னால்! ஒரு
வழய் நீயே!
இருக்கிறாய் என்பதை மறந்து
விட்டாயே. உன்னை மாற்ற முடியுமா? உன்னை
மாற்ற முயன்றால், நீயே மாறிப் போவாய்.
ஜாக்கிரதையாக இரு.

அங்கு ஓர் ஸ்ரீமண்டிதர்! ஏதோ ஓர் புராணக் கதையை! சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அதை கடக்கும் போது :- சாதனையாளன் மனம் அதில் ஈர்க்கப்பட்டது. சாமானியன் மனம், விஷய (விஷம்) வாஸனையால் ஈர்க்கப்பட்டது.

இவன் அமர துடிக்கிறான். அவன் செல்லத் துடிக்கிறான்.
இவன் அமரும்படி வேண்டினான். அவன் செல்ல வேண்டும் என தூண்டினான்.
இவன்! அவனை! நிறுத்தி வைக்க முடியவில்லை.
அவன்! இவனை! இழுத்துச் செல்ல முடியவில்லை.
இவன்! ஸத் ஸங்கத்தில் (உடல்) இருக்கிறான்.
அவன்! ஓர் தாஸியிடம், உடல் இன்பம் அநுபவிக்கிறான்.
இவன்! மனம்! துர் செய்கையில் அலைபாய்கிறது.
அவன் ,, ஸத்ஸங்கத்திற்கு ஏங்கித்துடிக்கிறது.

பிரம்மச்சாரி மற்றும் இல்லறத்தானின் மனோநிலை

மனமே கர்மாவை தூண்டுகிறது

கர்மாவை செய்விக்கிறது

மனதின் கர்மாவை தூவும் செய்து முடிக்கிறது.

காரணம் மனம்!

காரியம் தாவம்!

காரணம் சூட்சுமம்.

காரியம் தூலம்.

காரணமனமானது புண்ணிய எண்ணி கர்மாவை பெருக்குகிறது.

பாபத்தை எண்ணி சூட்சுமத்தை

இவன்! தூலம்! இங்கே. மனம்! அங்கே!

அவன்! ,, அங்கே ,, இங்கே!

இவன் மனதால்! போகத்தை அனுபவிக்கிறான்.

அவன்! ,, ஸத்ஸங்கத்தில் நினைக்கிறான்.

இவன்! தூலம்! பரிசுத்தமான இடத்தில் இருக்கிறது.

அவன்! ,, துர்நாற்றத்தில் திளைக்கிறது.

இதை வைத்துத்தான், ரிபுகீதையின் ஓர் பாடல் அமைகிறது.

மனதால் செய்ததுவே செய்ததாகும்.

மற்றொன்றால் தூலத்தால் செய்ததாக(து) தெல்லாம்

இதன் காரண காரியத்தை உணரவும்.

காரணம் என்றால் மனம். காரியம் என்றால் தூலம்.

காரணம் செயல்படுத்தாமல், காரியம் செயல் படாது.

அக்கர்மாவை 196

அனுபவிக்க

கா...ரி...ய...

தா...வ...ம் பயன் படுகிறது

இது ஜனனமரணம் என பேசப்படுகிறது. இது அனைத்தும் மண்ணோ என்றும் மண் மக்களைக் குறோ ,,

அப்படியானால், மனம் இயக்காமல், தாவம் இயங்காது.

,, மனம் என்றால், எண்ணம். எண்ணம் என்றால் மனம்.

,, எண்ணமே கர்மா. கர்மாவே எண்ணம்.

,, கர்மாவே தாவம். தாவமே கர்மா.

,, மனம் = எண்ணம். எண்ணம் = கர்மா.
கர்மா = தாவம்.

,, தாவ இயக்கம், மனம் இல்லையானால், இயங்காது.

,, காரணம், மனமாக இருப்பதால், இந்த மனம்
செம்மையானால், காரியம் (தாவம்) செம்மையாகும்.

இம்மனதில், **சர்வார்ப்பணம்**,
உறுதியாக இருந்தால் **முன்/விதி**/ வகுத்தால்
அம்மனம் எண்ண, **பின்பு/தாபம்**/ அதை செய்தால்
சர்வார்ப்பணத்தின் மகிமையால், செய்த அக்கர்மா
கனவாகி, அவன் தராமல், நமக்கு வேண்டும் இயக்கம்.

ஸத்தியமாக (197)

உணர்ந்து விட்டால் மண்/மண்ணேறு, மண் ஆகிவிடும். ம ன ம் மாயையோடு, சேர்ந்து மயமாகி விடும். அதனை ஜனை கடந்து மரணம் இல்லை. அதுவே ஜீவன் முக்தி.

இம்மனதில்/ சர்வார்ப்பணம்/ உறுதியாக இருந்தால், தற் சமயம் விதி/ வசத்தால் காரண/ மனம்/ எண்ணும் முன்பே, சர்வார்ப்பண மஹிமையால்/ செய்யக் கூடிய, அக்கர்மாவை (வினை பெருகாமலும்/ வாழ்வு வழு இழுக்கவும்) (அழிக்க முடியாது, அழிக்க கூடாது) முன்/ அல்லது பின்/ மாற்றி அமைக்க, உன் ஸ்ரீபகவானின் மாயா/ ஆவன செய்யும் இது உறுதி.

இதை கவனி:- சர்வார்ப்பணம்/ உறுதி நிச்சயம் ஆனால், உனக்கு இருப்பு/ உன் உடைமை/ உன் இயக்கம்/ ஆகிய இம் மூன்றும், சர்வ நாசம் ஆகும். அதனால் நீயே ஸ்ரீபகவான் ஆகமுடியும். அப்படியானால், நீயே ஸ்ரீபகவான் அம்சமானால் (அதாவது), ஸ்ரீபகவான் உன் வசம் ஆனால், மாயா உன் வசமே. மாயா உன் வசமானால், அதன் மனம் உன் வசமே/ மனம் உன் வசமானால், காரணம் உன் வசமே/ காரணம் உன் வசமானால், காரிய உடல் ஏது? கவலை தேவை.

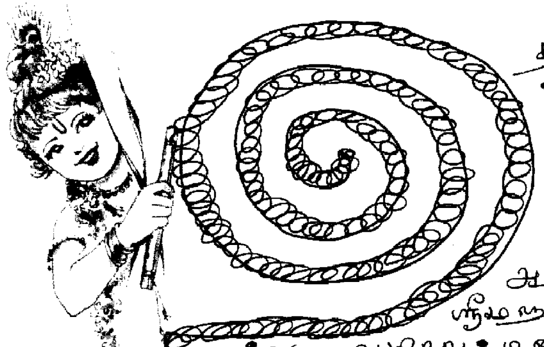

தனது மன முயற்சி!
செய்யா வடிவ், 198
ஸ்ரீபகவானையும்! அவன்
உலகங்களையும்! அதன்
அதிகமான ஜீவன் முக்தியும்!
ஸ்ரீமஹான்கள் அடைந்தார்கள்
என்றே, வழிகாட்டினார்கள் என்றே,
அவைகளின் சான்று காணா?

இதனை தான்?

கூடாது நட்பு கூடாது! என்றும், பழக்க
வழக்கத்தை குறை (என்றும்) நிறுத்த முடியாது, நிறுத்த கூடாது
போக்கு வரவை குறை (என்றும்) " " " "
பொதுவாக பேச்சை குறை (என்றும்) " " " "

ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள்! அனுபவ வாக்காக கூறினர்.
மேலே கூறிய நான்கினையும். தான், **மனதால் வினை**! பெருகியும், அவ்வினையை **விதி** ஆட்டி வைக்கவும்
அதனால், உன் ஜீவ வேஷ நாடகம்! ஓர் தொடர்
கதையாக, தொடர்கிறது என உணர வேண்டும்.
உன் கேள்வி எப்படி வரும் என்றால்?
எல்லாமே திட்டமிட்ட! ஓர் நாடக காரியம்
தானே? அங்கு கூட்டுதல் & குறைத்தல் & வகுத்தல் & மாற்றுதல்! எவ்வாறு முடியும் என கேட்கலாம்.
நீ சொல்வது ஐதீகமே. சாமான்ய ஜீவர்களுக்கு
உன் வாசகம் பொருந்தும். ஆனால் நீ.....யோ?
ஓர் சாதகன்! ஜீவன் முக்தியே! உன் லட்சியமாகும்.

வேத வேதாந்த 199
சாஸ்திர புராண
இதிகாசங்களுக்கோ!
இடம் இல்லாமல்
போய்விடும். அதனால்
நாஸ்திகம்!
மேலோங்கி அதனால்
ஆஸ்திகம்! மறைந்து விடும்.

ஜீவ! நிலையால், இந்த ஜீவனுக்கு, எந்த **ஜீவ**
முயற்சியும்! இல்லையென்பது ஸத்தியமே.

ஆனால்?
தெய்வீக நிலையும், பரமார்த்திக நிலையும்.
சாதனை புரியும், ஒருவனுக்கு!
தனது மனமுயற்சி! அவசியம்
தேவை.
தனது மனமுயற்சி இல்லையாயின்! பதமுக்திக்கோ!
பரமுக்திக்கோ! **சிறப்பும்! இருப்பும்!**
இல்லாமல் போய் விடும்.
தனது மன முயற்சியின், சாதனை இல்லையாயின்
சோதனையும்! வேதனையுமே! வாழ்க்கை எனஆகிவிடும்.
மனம் அமைதி! சாந்தி! ஆனந்தம்! அடைந்தால் அது,
பதமுக்தி ஆகும். அதே மனம்! அறிவாகி எல்லாம்
மண்ணே என, உணர்ந்தால் அது ஜீவன்முக்தி ஆகும்.
அதாவது நாமரூபம் சர்வநாசமாகும்.

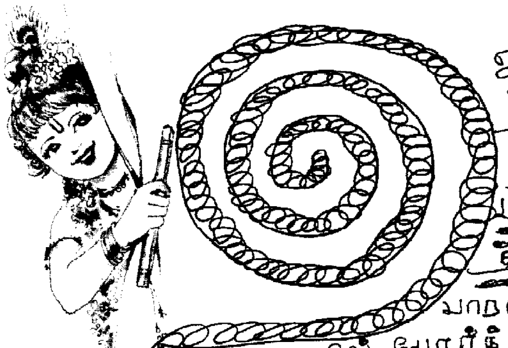

ஜீவன் என்று (200)
தனிமையில்
ஒன்று இல்லை.
மனமே) நாம ரூப தோற்ற
த்தில் உடைமை உரிமை!
பாராட்டி, ஜீவ போர்வையை
ஆன்மாவில் போர்த்தியிருப்பதாக பாவனை
செய்துகொண்டு மனமே ஜீவனாக நடிக்கிறது.

தனது மன முயற்சி:-

1) லௌகீக நிலையில், நாம ரூப பற்றுடன்
இந்த மனமானது, ஜீவ போர்வையை போர்த்திக்
கொண்டு, **நான்/எனது/** விடாத
தன்மையினால், பாசபிணைப்பினால், விளையும் புண்
ணியபாப கர்மாவே/ திரும்பத் திரும்ப, அந்த
மனதால், பிணைக்கப்படுகிறது. அதுவே நாம ரூப
ஜக ஜீவர்களுக்கு, ஓர் நாடகமாக உண்டாக்கி
திட்டமிட்ட! காரியமாக **ஜகம்**!
செயல்படுவதாலும், மனமே அதன் கர்த்தாவாக
இருப்பதாலும், மனம் பின்னால் பிணையாமல்
ஜக இருப்பு இல்லை என்பது சத்தியமாக இருப்பதாலும்.
நாம ரூப ஜக **ஜீவ தோற்றத்திற்கு**!
தனது மன முயற்சி தேவை இல்லை.

தெய்வீகத்திற்கும் (201)
பரமார்த்திகத்திற்கும்
தனது மன முயற்சி
அவஸ்யம் தேவைதான்.
மனமே திட்டம் போட்டு
நடிக்கும், ஜகத் ஜீவ உருவு
பொருள்கள் சேர்ந்த இந்த
சுற்றம் சூழ்வும் நாமரூப ஜகத்திற்கு, தனது மன முயற்சி தேவை இல்லை.

வெளிச்சத்தில்

(1) தெய்வீக நிலையில்:- காண்பதிலும் / தொட்டு அனுபவிப்பதிலும் / சுவை கண்ட **மனம்** / **அறிவு** / சொரூபமான, ஸ்ரீ பகவானை / காணவோ, தொடவோ, முடியாத்தன்மையினால்: இம்மனம் அறிவு / என ஆகியவை தீர வேண்டும் ஆகவே இது, ஓர் சாதனையாக இருப்பதால், தனது மன முயற்சி / அவஸ்யம் வேண்டும்.

(2) பரமார்த்திக நிலையில்:- அறிவான அம்மனமே / வேறுபாடாக மாற வேண்டிய திருப்பங்களையும். அங்கு **தூல** / நாமரூபங்களும் **சூக்கும** / நாமரூபங்களும். சுத்தமாக, அழிந்து போவதாயும் **மனமாகிய, அறிவின்** / முயற்சி, அவஸ்யம் தேவை இதை மனமுயற்சி என்று பேசப்படுகிறது. நாமரூப ஜகத்திற்கு தனது மன முயற்சி தேவையில்லை. தெய்வீகத்திற்கும் / பரமார்த்திகத்திற்கும் தனது மனமுயற்சி தேவை என உணரவும்.

Abode of Love

You Are Everything!